

2. When ratifying, accepting, approving, or acceding to the Convention, or at any time thereafter, a Party which is not a regional economic integration organization may declare in a written instrument submitted to the Depositary that, in respect of any dispute concerning the interpretation or application of the Convention, it recognizes one or both of the following means of dispute settlement as compulsory in relation to any Party accepting the same obligation:

- (a) arbitration in accordance with procedures adopted by the Conference of the Parties in an annex as soon as practicable;
- (b) submission of the dispute to the International Court of Justice.

3. A Party which is a regional economic integration organization may make a declaration with like effect in relation to arbitration in accordance with the procedure referred to in paragraph 2 (a).

4. A declaration made pursuant to paragraph 2 shall remain in force until it expires in accordance with its terms or until three months after written notice of its revocation has been deposited with the Depositary.

5. The expiry of a declaration, a notice of revocation or a new declaration shall not in any way affect proceedings pending before an arbitral tribunal or the International Court of Justice unless the Parties to the dispute otherwise agree.

6. If the Parties to a dispute have not accepted the same or any procedure pursuant to paragraph 2 and if they have not been able to settle their dispute within twelve months following notification by one Party to another that a dispute exists between them, the dispute shall be submitted to conciliation at the request of any Party to the dispute, in accordance with procedures adopted by the Conference of the Parties in an annex as soon as practicable.

2. En part, der ikke er en regional organisation for økonomisk integration, kan, når den ratificerer, accepterer, godkender eller tiltræder konventionen eller på et hvilket som helst senere tidspunkt, til depositaren afgive skriftlig erklæring om, at den, for så vidt angår tvister vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af konventionen, over for enhver part, der accepterer samme forpligtelse, obligatorisk accepterer et af eller begge følgende midler til tvistbirlæggelse:

- a) voldgift i overensstemmelse med den procedure, som Partskonferencen snarest muligt fastlægger i et bilag
- b) indbringelse af tvisten for Den Internationale Domstol.

3. En part, der er en regional organisation for økonomisk integration, kan afgive en tilsvarende erklæring vedrørende voldgift i overensstemmelse med den i stk. 2, litra a), omhandlede procedure.

4. En erklæring afgivet i henhold til stk. 2 forbliver i kraft indtil udløbet af den i erklæringen fastsatte frist eller indtil tre måneder efter deponering hos depositaren af et skriftligt varsel om tilbagekaldelse af erklæringen.

5. Udløbet af en erklæring, et varsel om tilbagekaldelse af en erklæring eller deponering af en ny erklæring har ingen indflydelse på sager, der er indbragt for en voldgiftsdomstol eller Den Internationale Domstol, medmindre parterne i tvisten bliver enige om andet.

6. Hvis parterne i en tvist ikke har accepteret den samme eller nogen procedure i henhold til stk. 2, og hvis de ikke har været i stand til at bibrænge deres tvist senest tolv måneder efter, at en part har meddelt en anden part, at der er opstået en tvist mellem dem, underkastes tvisten på anmodning af en hvilken som helst af dens parter forligsbehandling i overensstemmelse med den procedure, som Partskonferencen snarest muligt fastlægger i et bilag.

Article 29

Status of annexes

1. Annexes form an integral part of the Convention and, unless expressly provided otherwise, a reference to the Convention also constitutes a reference to its annexes.

Artikel 29

Bilagenes status

1. Bilagene udgør en integrerende del af konventionen, og hvor intet andet udtrykkeligt er bestemt, er en henvisning til konventionen også en henvisning til dens bilag.